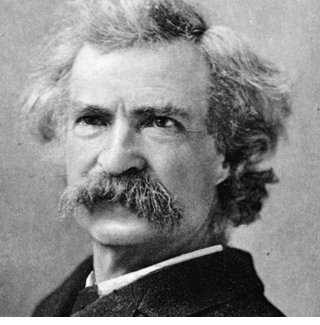

•Written by - ஆங்கில மலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி - •
••Tuesday•, 12 •May•, 2020 17:06• - •Last Updated•
••Wednesday•, 13 •May•, 2020 10:24•

என் பாலய்,பதினம் வயதுகளில் மனோட்ட நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் பலவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளை நான் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நலகத்திலிருந்து இரவல் பெற்று வாசித்துள்ளேன். அவற்றில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த நாவல்களாக மார்க் ட்வைனின் 'ஹக்கில்பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்', ரொபர்ட் லீயிஸ்டீ வன்சனின் 'புதையல் தீ வு' என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவனே. பின்னர் வளர்ந்ததும் ஹக்கில்பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள் நாவலின் ஆங்கில; நூலினையும் வாசித்துள்ளேன். அண்மையில் முனைவர் ர.தாரணி 'பதிவுகள்' இணைய இதழுக்கு மார்க் ட்வைனின் சிறுகதையொன்றினைத் தமிழாக்கம் செய்து அனுப்பியபோது அவர் தமிழாக்கம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. உடனேயே ஒரு யோசனையும் தோன்றியது. அவரிடம் ஏன் அவர் 'ஹக்கில்பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்' நாவலைத் தமிழாக்கம் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டிருந்தனே. அதற்கு அவர் உடனடியாகவே மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். உடனேயே அத்தியாயங்கள் சிலவற்றையும் தமிழில் எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அவருக்குப் 'பதிவுகள்' சார்பில் நன்றி. இந் நாவல் இனி பதிவுகளில் தொடராக வளிவரும். வாசித்து மகிழுங்கள். உங்கள் கருத்துகளையும் அறியத்தாருங்கள். - வ.ந.கிரிதரன், ஆசிரியர் 'பதிவுகள்'

A black and white sketch of a simple, rustic interior. A low, dark wooden bench or bed frame is positioned against a wall. A thick, dark blanket or rug is draped over the frame, and a large, light-colored pillow rests against the wall behind it. The room has a thatched roof and a thatched wall on the right side. The floor is made of dirt or stone, and there is a small, dark object on the floor near the bench.

எனவே ராஜாவையும், பிரபுவையும் மலே மாடிக் கு அழைத்துச் சனெ று எளியதாகவும் ஆனாலும் நன றாகவும் இருந் த அவர்கள் அறகைளகை காட் பினாள் மரே ஜனே . சித் தப் பா ஹார் வியின் வழியில் இருந் த தன னுடைய நீ ண் ட அங்கி போன ற ஆடகைளையும் மற்ற அலங் காரப் பொருட் களையும் அங்கிருந் து வளியே எடுத் துச் சனெ றுவிடுவதாக மரே ஜனே க் றியப்போது வணே பியதில் லை என று ஹார் வி க் றிவிட் டார் . நீ ண் டு தரையைத் தடெடும் காலிகோ வகைத் துணியாலான திரசச் சீ லையின் பின் புறம் உள்ள சுவற் றில் அவளின் நீ ண் ட அங்கிகள் மாட் பிவகைக் கப் பட் பிருந் தன. ஓர் பழைய ட் ரங்க் பட் பி ஓர் ம் லையிலும், கிடார் இசகைக் கருவி இன் னொரு ம் லையிலுமாக வகைக் கப் பட் பிருந் தன. பண்கள் உபயோகப் படுத் தும் அலங் காரப் பொருட் கள், மலேம் அது போன ற சில பொருட் கள் அறை முழுதும் இறநைத் து கிடந் தன. இவ் வாறு அறை இருப் பது அவருக் கு சொந் த வீ ட் பிலுள் ளது போன ற உணர் வை ஏற் படுத் துகிறது என பதால் அங் கிருக் கும் பொருட் களை வறே ளங் கும் எடுத் துப் போகவணே டாம் என று ராஜா (ஹார் வி) கடே டுக் கொண் டார் . பிரபுவின் அறை கொஞ் சம் சிறியதுதான் என் றாலும் மிகவும்

வசதியாகவே இருந்தது. அது போன்றே பரணிலிருந்த என்னுடைய சிறு மலையை அறையும் தான்.

அன்றிரவு அங்குள்ள ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் என அனாதைத் துமக்களும் ஒன்று கூட்டி விருந்தாண்டனர். ராஜாவும், பிரபுவும் அமர்ந்திருந்த இரவுக்கைகளாக் குப்பின், அவர்களின் எடுபிடியாக நானும், மற்றவர்களாக் கு உதவிச் செய்த ஒரு நீக்ரோவும் அங்கே நின்றிருந்தோம். மசேயின் தலைப் பகுதியில் மரேஜனேயும், அவளாக் கு அருகில் சப்சனும் அமர்ந்திருந்தனர். பிஸ்கோத்துகள் நன்றாக இல்லாதது பற்றியும், பதப்படுத்தும் பொருட்களின் மோசமான தன்மை பற்றியும், வறுக்கப்பட்ட கோழிகள் கட்டியாகவும், வளமற்றும் இருப்பது குறித்தும் அவள் பசேக் கொண்டேசனேறாள். பாராட்டுதலைப் பெறுவதற்காக பலதரப்பட்ட குப்பைக் கு மதிப்பற்ற விஷயங்களை அங்கிருந்த பெண்கள் பசேக் கொண்டிருந்தனர். அங்கிருந்த எல்லாருக்கும் மசேயின் மீது இருந்த அனாதைத் து வகையறாக் களும் முதல் தரமாக இருந்தது என்று நன்றாகவே தெரிந்திருந்தது. அதைச் சொல்லவும் செய்தார்கள். "எப்பிபிஸ்கோத்துகள் இத்தனை நன்றாகப் பொன்னிறமாக உள்ளது?" என்றும் "இப்பிபிபட்ட அருமையான ஊறுகாயை எங்கிருந்ததுதான் பிடித்தாயோ?" என்றும் இன்னும் பல முகஸ்துதிகளையும் அள்ளி வீசிக் கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள். பொதுவாக் விருந்தார்களில் மக்கள் செய்து தான அது என்றுதான் நமக்குத் தெரியுமே!

விரும்பு மூலம், நானும் மலேசியா பிளவுற்ற பிணை ஜோனாவும் மிச்சம் இருந்த உணவுகளை சமயலறையில் அமர்ந்து உண்டோம். அதே சமயம் மற்றவர்கள் விரும்பு நடந்த இடத்தை நீ கரோவாடன் சேர்ந்து சூத்தம் சிவந்துகொண்டிருந்தார்கள். உதடு பிளவுற்ற பிணை இங்கிலாந்து பற்றி அதிகமான களேவிகள் கேட்டாள். ஏதோ சன்னமான ஐஸ் கடிகளின் மீது நடப்பது போல நான் தடுமாறினேன் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத் தான் வண்டும்.

அவள் கட்டை: "எப்போதுனும் நீ ராஜாவைப் பார்த்திருக்கிறாயா?"

"யார்? நான் காவது வில்லியம் தானே! கண்டிப்பாக. நான் அவர் தவோலயம் தினமும் சலெவார்."

அவர் இறந்து பல வருடங்கள் ஆயிற்று என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் தெரிந்ததுபோல் நான் காட்பிக்கொள்ளப் போவதில்லை. எனவே அவர் தினமும் தவோலயம் சலெவார் என்றதைக் கேட்ட அவள் சொன்னாள்: "நிஜமாவா? அபிக்கபி சலெவாரா?"

"ஆம், அபிசேகம் சில வாரம். தவிர வேறு எந்த அம்சம் இல்லாமல் இரக்கம் மதகாரம் உரையாற்றும் மனோகை அருகே எங்கள் இரக்கம் வலது பற்றத்தில் கருகுகே இரக்கம்"

"அவர் லண்டனில் வசிக்கிறார் என்றல்லவா நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்."

"பதினழே! அம்மாபி! இதனால் சொர்க்கத்திற்கு நான் போவனே என்று சொன்னால் கட்ட இந்த பதினழே பரீன் உரகைள நான் அமரந்து கட்டேடாகக் கொண்டிருக்கமாட்டனே. கடவுள் பிரார்த்தனையை மூடிக் அங்கே அவர்கள் ஒரு வாரம் கட்ட எடுத்துக் கொள்ளக் கூடும்."

•Written by - ஆங்கில மஃலம்: மாரக் ட்வனை | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி - •;
••Tuesday•, 12 •May• 2020 17:06• - •Last Updated•;
••Wednesday•, 13 •May• 2020 10:24•;

